

Arrest

nr. 173 495 van 23 augustus 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 3 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 1 juli 2016.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige, eerste asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk problemen met en een vrees voor de Soedanese autoriteiten.

Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 160 792 van 26 januari 2016 omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

Ter ondersteuning van zijn huidige tweede asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: een kleurenkopie van zijn Soedanees nationaliteitsbewijs, een kleurenkopie van een vonnis bij verstek d.d. 9 maart 2016 van het Hof van Beroep van het district Bahri al-Madina in Khartoem, een kleurenkopie van een brief van de beweging Qerefna waarin zijn naam voorkomt, en een kleurenkopie van een aanhoudingsbevel op zijn naam van het parket van het district Bahri al-Madina d.d. 15 maart 2016.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige, eerste asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 160 792 van 26 januari 2016 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend).

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten

van theoretische beschouwingen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

De eerder door verzoeker in het kader van onderhavige asielaanvraag neergelegde documenten, met name zijn Soedanees nationaliteitsbewijs, een vonnis bij verstek van het Hof van Beroep van het district Bahri al-Madina in Khartoem, een brief van de beweging Qerefna, en een aanhoudingsbevel op zijn naam van het parket van het district Bahri al-Madina, betreffen geen originelen, doch allen kopieën. Aan gemakkelijk door knip-en plakwerk te manipuleren fotokopieën wordt echter geen bewijswaarde gehecht (cf. RvS, 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS, 25 juni 2004, nr. 133.135). Aan voorgelegde documenten kan bovendien slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zo blijkt uit voormeld arrest van de Raad nr. 160 792 van 26 januari 2016 waarin in het kader van zijn vorige asielaanvraag tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier blijkt overigens dat documentenfraude frequent voorkomt in Soedan.

Betreffende de door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift en in de bijgevoegde inventaris als "Sudan Travel Warning", travel.state.gov, 15 juni 2015, te consulteren op (...)", "Sudan 2015 Crime and Safety Report", OSAC, 20 mei 2015, te consulteren op (...) en "UN warns of worsening situation in Sudan's Darfur", Aljazeera, 11 juni 2015, te consulteren op (...) aangeduide documenten, stelt de Raad vast dat verzoeker deze stukken eerder (in de beroepsprocedure bij de Raad) in het kader van zijn eerste asielaanvraag bijbracht, en verwijst hij naar hetgeen dienaangaande in het arrest nr. 160 792 van 26 januari 2016 werd vastgesteld, met name:

"Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging, quod non in casu. Het internetartikel van Aljazeera "UN warns of worsening situation in Sudan's Darfur" d.d. 11 juni 2015 en het rapport van OSAC "Sudan 2015 Crime and Safety Report" d.d. 20 mei 2015 vermogen geen toestand van intern gewapend conflict in Soedan aan te tonen. Deze informatie maakt evenwel gewag van ernstige spanningen in Darfur en grensconflicten, doch er kan niet gesteld worden dat deze over het hele grondgebied het niveau bereiken van een intern of internationaal gewapend conflict of de streek van Al Gezira gevechten kent. Wat betreft het reisadvies waarnaar verzoeker verwijst, wijst de Raad erop dat een negatief reisadvies gericht ten aanzien van toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn, niet zonder meer kan worden doorgetrokken voor personen zoals verzoeker die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn. De reisadviezen waarnaar verzoeker verwijst, zijn irrelevant daar het niet slaat op verzoekers concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land. Verzoeker toont niet aan middels concrete objectieve informatie dat er actueel in het hele land sprake is van een gewapend conflict waarbij er voor burgers een reëel risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet."

Uit de door verzoeker bijgebrachte informatie met betrekking tot de (veiligheids)situatie in Soedan blijkt niet en de Raad beschikt niet over informatie waaruit zou blijken dat er thans in gans Soedan over het hele grondgebied sprake zou zijn van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Betreffende de door verzoeker bijgebrachte reisadviezen, zoals het bij het verzoekschrift gevoegde en als "Foreign travel advice Sudan", Gov. UK, 27 mei 2016, geldig op 2 juli 2016, te consulteren op (...) omschreven stuk, wijst de Raad erop en herhaalt hij dat dergelijke reisadviezen slechts gericht zijn aan de onderdanen van het land van wie de adviezen uitgaan, in casu Britten van plan om naar Soedan te reizen, doch geenszins een leidraad vormen voor de onafhankelijke instanties belast met het onderzoek van asielaanvragen van personen die de Soedanese nationaliteit bezitten. Uit het reisadvies kan overigens geenszins blijken dat er in Soedan actueel sprake is van een gewapend conflict in de zin van voormelde bepaling van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderstreept de Raad dat deze rechtspraak individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is. Elke asielaanvraag dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 27 juni 2016, voert verzoekende partij aan dat zij diverse nieuwe documenten, met bijhorende nieuwe verklaringen heeft afgelegd die een ander licht kunnen werpen op de situatie. Verzoekende partij beklaagt zich er over dat zij niet in de mogelijkheid is gesteld om haar nieuwe documenten met coherente verklaringen te onderbouwen aangezien zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog niet in het bezit was van de documenten. Verzoekende partij stelt dat het niet is omdat er in de eerste asielaanvraag werd besloten tot de ongeloofwaardigheid, dat de nieuwe elementen geen nieuw licht kunnen werpen op haar situatie. Zij preciseert dat de voorgelegde documenten een bewijs zijn van haar lidmaatschap bij Girifna en de problemen die zij kent met de Soedanese autoriteiten. Zij stelt dienaangaande nog dat de documenten niet kunnen worden afgewezen omdat deze gesolliciteerd zouden zijn. Tot slot wijst zij er op dat Soedan een land is waar de veiligheidssituatie niet stabiel is en de subsidiaire bescherming niet afdoende werd onderzocht.

4.2. Waar verzoekende partij hekelt dat zij niet in de mogelijkheid is gesteld om haar nieuwe documenten met coherente verklaringen te onderbouwen aangezien zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog niet in het bezit was van de documenten, stelt de Raad vast dat verzoekende partij, ofschoon zij nog niet in het bezit was van de documenten, zij wel melding kon maken van het feit dat er documenten naar België onderweg zijn en zij tevens kon verduidelijken welke documenten het betreffen. Verzoekende partij had hierbij dan ook de mogelijkheid om de nodige tekst en uitleg bij te geven. Na het verhoor kreeg verzoekende partij bovendien ook de gelegenheid nog iets toe te voegen, doch heeft het hier niet meer gehad over de documenten die onderweg waren (zie "Verklaring

meervoudige aanvraag", vraag 21). Hieruit blijkt dat verzoekende partij wel degelijk haar nieuwe elementen in het kader van haar huidige asielaanvraag op nuttige wijze naar voor kon brengen.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoekende partij ook niet concretiseert welke specifieke omstandigheden zij dan wel zou hebben aangevoerd bij het opnieuw horen op het CGVS die zouden hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de administratieve procedure, met name het al dan niet in overweging nemen van haar tweede asielaanvraag.

De Raad wijst er in dit verband op dat de beslissing om de asielzoeker die een meervoudige of hernieuwde asielaanvraag indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. De commissaris-generaal kan conform artikel 6, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in het kader van de behandeling van asielaanvragen op basis van artikel 57/6/2 van de wet, afzien van een persoonlijk onderhoud met de asielzoeker wanneer hij van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de asielzoeker aan de Minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de wet. De commissaris-generaal kan bijgevolg oordelen dat hij, na het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker noodzakelijk acht en kan afzien van een persoonlijk gehoor wanneer hij op grond van een individueel en inhoudelijk onderzoek van de nieuwe elementen die aan de Minister of zijn gemachtigde werden meegedeeld zoals bepaald in artikel 51/8, tweede lid en artikel 51/10 van de wet, van oordeel is dat hij een beslissing tot al dan niet in overwegingname van de asielaanvraag kan nemen (cf. Verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 17 augustus 2013 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen).

Voor het overige beperkt verzoekende partij zich in wezen tot het verwijzen naar de door haar neergelegde documenten en het volharden in haar asielrelaas, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en de voornoemde beschikking opgenomen grond formuleert.

In de mate verzoekende partij voorhoudt dat Soedan een land is waar de veiligheidssituatie niet stabiel is en de subsidiaire bescherming niet afdoende werd onderzocht, verwijst de Raad opnieuw naar zijn arrest nr. 160 792 van 26 januari 2016 alwaar het volgende met betrekking tot de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet geoordeeld werd: *"Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging, quod non in casu. Het internetartikel van Aljazeera "UN warns of worsening situation in Sudan's Darfur" d.d. 11 juni 2015 en het rapport van OSAC "Sudan 2015 Crime and Safety Report" d.d. 20 mei 2015 vermogen geen toestand van intern gewapend conflict in Soedan aan te tonen. Deze informatie maakt evenwel gewag van ernstige spanningen in Darfur en grensconflicten, doch er kan niet gesteld worden dat deze over het hele grondgebied het niveau bereiken van een intern of internationaal gewapend conflict of de streek van Al Gezira gevechten kent. Wat betreft het reisadvies waarnaar verzoeker verwijst, wijst de Raad erop dat een negatief reisadvies gericht ten aanzien van toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn, niet zonder meer kan worden doorgetrokken voor personen zoals verzoeker die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn. De reisadviezen waarnaar verzoeker verwijst, zijn irrelevant daar het niet slaat op verzoekers concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land. Verzoeker toont niet aan middels concrete objectieve informatie dat er actueel in het hele land sprake is van een gewapend conflict waarbij er voor burgers een reëel risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet."*

Zoals reeds in de beschikking werd gesteld, werpt de door verzoekende partij bijgebrachte informatie geen ander licht op de in het kader van haar eerste asielaanvraag gedane inschatting van het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreffende de veiligheidssituatie in Soedan: *"Betreffende de door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift en in de bijgevoegde inventaris als "Sudan Travel Warning", travel.state.gov, 15 juni 2015, te consulteren op (...)", "Sudan 2015 Crime and Safety Report", OSAC, 20 mei 2015, te consulteren op (...)" en "UN warns of worsening situation in Sudan's Darfur", Aljazeera, 11 juni 2015, te consulteren op (...)" aangeduide documenten,*

stelt de Raad vast dat verzoeker deze stukken eerder (in de beroepsprocedure bij de Raad) in het kader van zijn eerste asielaanvraag bijbracht, en verwijst hij naar hetgeen dienaangaande in het arrest nr. 160 792 van 26 januari 2016 werd vastgesteld, met name “(...)”.

Uit de door verzoeker bijgebrachte informatie met betrekking tot de (veiligheids)situatie in Soedan blijkt niet en de Raad beschikt niet over informatie waaruit zou blijken dat er thans in gans Soedan over het hele grondgebied sprake zou zijn van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Betreffende de door verzoeker bijgebrachte reisadviezen, zoals het bij het verzoekschrift gevoegde en als “Foreign travel advice Sudan”, Gov. UK, 27 mei 2016, geldig op 2 juli 2016, te consulteren op (...)” omschreven stuk, wijst de Raad erop en herhaalt hij dat dergelijke reisadviezen slechts gericht zijn aan de onderdanen van het land van wie de adviezen uitgaan, in casu Britten van plan om naar Soedan te reizen, doch geenszins een leidraad vormen voor de onafhankelijke instanties belast met het onderzoek van asielaanvragen van personen die de Soedanese nationaliteit bezitten. Uit het reisadvies kan overigens geenszins blijken dat er in Soedan actueel sprake is van een gewapend conflict in de zin van voormelde bepaling van de vreemdelingenwet.”

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS